

Tre dikt av
Axel Bojer

Gave

Plant et frø trygt i jord.
Det blomstrer, bærer frukt – det gror!

Gjør kjærlige handlinger, si vise ord,
det gir blomster og frukt i menneskejord.

Mot natt

Se himmelens siste, svinnende blå
der solens stråler viker nå

Kjenn denne veldige, mettede ro
der vi skal til hvile, vi to,
inn i den bærende, trygge ro.

Hva et menneske er ...

Hva et menneske er, kan en lure på
helt til en blir skral og grå

Søke i alle kriker og kroker;
mange er disse som leter og snoker

både i tankenes åpne fri,
eller i glede og melankoli.

Helt ut i rommets uendelig fjerne,
i dypet av det dypeste tjernet;

i en fred som omfatter alt,
i en fengende flammegestalt.

Men ingen steder blir ordene brakt,
dit hemmeligheten helt ut blir sagt

om enkeltmennesket og dets slekt;
ordene kan nok ha tyngde og vekt,
men aldri blir de fullkomment perfekt.

Uendelig er jo hvert enkelt subjekt.